

[Hans Pinstrup.]

se af Produktionsapparatet, Udbedring af forsømt Vedligeholdelse, Forbedring og Modernisering af Bedriften og Skatter. Paa det Grundlag kan man sagtens naa til en Indtægtsstigning, men disse Tal er saa forkerte, som de kan være. Jeg vil gerne henvise det ærede Medlem til at læse Redegørelsen fra Forstanderen for Landøkonomisk Driftsbureau i »Dansk Landbrug« Nr. 16, saa tror jeg ikke, der bliver Tale om de Tal mere.

Det er min Opfattelse, at man bedømmer Forholdene helt forkert, hvis Byernes Repræsentanter tror, at en Udvikling med Bortgang fra Landbruget vil lade Byerne uberørt med Hensyn til Forsyning og Produktion i Forbindelse med Import og Eksport. Derfor maa Tidens Opgave være at skabe en vis økonomisk Ligevægt produktionsmæssigt og først og fremmest at standse Udviklingen i den før omtalte onde Cirkel.

Da Landbruget faa Maaneder efter Fredsslutningen gik med til en Prisnedgang paa 10 pCt. paa sine Hovedprodukter, skete det i Forventning om, at Prislefaldet vilde slaa igennem paa alle Omraader, og samtidig med, at man gennem Statshandel baandlagde Landbrugsgets Produktion. Landbruget blev ene om Prisnedgang, ingen fulgte efter, tværtimod indledtes en voldsom Stigning af Lønninger og Omkostninger, der fuldkommen undergravede Produktionens Rentabilitet. Det er den onde Cirkel, der undergraver Produktionens Økonomi, gør Kornlovens Prisansættelser urimelige og bevirker, at mange Landbohem i indværende Aar vil faa Underskud, for nogles Vedkommende endda et betydeligt Underskud. Denne Udvikling, som Landbruget selvfølgelig ikke kan holde til, gør man klogt i at se aabent i Øjnene.

Victor Larsen: Det er en Kendsgerning, at den Kornudskrivning, som gennem alle Aarene siden 1940 har fundet Sted, har været i høj Grad tyngende for de Landbrug, der maatte af med Kornet. Det har været en Belastning gennem Aarene og i de senere Aar ogsaa en betydelig Beskatning. Man behøver ikke at kende meget til Landbrug for at forstaa, at naar en Landmand Aar efter Aar har maattet aflevere hele sin Kornhøst og kun

maattet beholde det nødtørftigste Saa-korn + 13 hkg pr. voksen Hest og 3 hkg pr. voksent Kreatur som Foder til sine Dyr for hele Aaret, i Sandhed et beskedent Kvantum, saa har man været lagt i Spændetrøje. Titusinder danske Landbrugere har været i den Situation. Naturligvis maatte Befolkningens Forsyning med Brødkorn, Mel og Brød sikres, naturligvis maatte det lille Landbrug, som umuligt kunde klare sig selv kornmæssigt, hjælpes i den Nødsituation, det var i. At Udskrivningen af Korn til forskellige andre Formaal ogsaa var nødvendig, fandt man sig ogsaa i, men siges skal det dog i Dag, at det Landbrug, der har maattet af med sit Korn, led under at maatte se sit Produktionsapparat, sin Produktionsevne, blive forringet i ganske alvorlig Grad.

Gjort op i Tal kan man sige, at noget over 4000 større Landbrug gennem Aarene har afleveret $\frac{1}{3}$ af det Korn, der blev udskrevet. Ca. 82 000 mellemstore Landbrug har afleveret $\frac{2}{3}$, medens Resten, de 120 000 mindste Brug, intet leverede, i alt Fald fik de, hvis de afleverede Brødkorn, dette godtgjort med Foderkorn og leverede altsaa praktisk talt intet. Disse Brug kunde heller ikke levere noget, de allermindste fik endda aarligt et Tilskud paa 1 Mill. Tdr. Korn til Deling for overhovedet at kunne komme igennem, og jeg gentager, at hertil har der i Virkeligheden ikke været meget at sige.

Derimod maa det virke ejendommeligt, at der nu fra Kredse, der staar disse Brugsstørrelser, Husmandsbrugene, nærmest, og som taler disses Sag, lyder de allerstærkeste Krav om en Udstykning af de mellemstore og store Brug, som skaffede Korn og hjalp Husmændene, da det kneb, og vel at mærke ikke Krav om en frivillig Udstykning, ikke en Udstykning, man kan tale sig til Rette om, nej, en Ekspropriationsudstyknings, ja, man kan roligt sige: en Udstykning ved Konfiskation. Man vil nu yderligere lave i Titusindvis af disse Brug, som har vist sig slet ikke at kunne klare sig i en vanskelig Situation. Det er ganske ejendommeligt, at man vil tvinge Jorden væk fra Ejerne af de Brug, som gennem Krigsaarene har vist sig at være de bærende i det danske Samfund.

Naar nu den højtærede Landbrugs-